

jeg er kendt, bygges meget flotte Præsteboliger med 8—9 Værelser og med Bekvemmeligheder i hygiejnisk Hensender af forskellig Art efter alle Nutidens Fordringer, og disse Præsteboliger ere dog byggede for en Sum af omtrent 9000 Kr. Naar man tager dette til Sammenligning, vil man synes, at saadant et Værelse som det, her er Tale om, maatte kunne bygges for en lignende Sum, ja, jeg vilde snarere være tilbøjelig til at tro for en mindre Sum. Men, som sagt, Vædringsforslaget her siger ikke dette, og det forlanges ikke med absolut Bestemthed; men vi sige kun dette, at Summen maa bringes ned, og saa vidt ned som det, den inden for rimelige Grænser efter de Oplysninger, som nu gives fra forskellige Kvarter, kan bringes ned. — Jeg skal dog endnu bemærke, at med Hensyn til § 6 maa der selvfølgelig ske en Forandring, naar det der hedder, at Loven træder i Kraft den 1ste April 1894; det er dog kun en redaktionel Vædring, som kan foretages mellem 2den og 3dje Behandling. — Endelig have vi ladet indflyde en lille Bemærkning i Betænkningen, som jeg for mit eget Vedkommende heller ikke kan udtale mig om med nogen rigtig stor Syrte. Der er under Forhandlingen af denne Sag fra flere Sider atter og atter blevet gjort opmærksom paa i Udvalget, at Korsbetjentene ere en Klasse, som er stillet noget ejendommeligt, da de have en meget lang Arbejdstid, som i visse Tilfælde kan stige til 36 Timer, og at deres Løn er meget lille. Vi have, som det vil ses af de Betænkningens ledsagende Bilag, faaet forskellige Oplysninger derom, og det forekommer mig, at Forholdene neppe ere saa forte, som man er tilbøjelig til at tro. Dog, Sagten er ikke helt igennem saa klar, som den burde være, og derfor har Udvalget ogsaa ladet denne Henstilling staa, idet det hedder, at Flertallet forbeholder sig at optage dette Spørgsmaal under Sagens videre Behandling, hvilket jo simpelt hen betyder, at vi ved nærmere Samraad med Ministeren vistnok kunne komme til enten at faa den Overbevisning, at Forholdene ere gode, som de nu ere, eller ogsaa, hvis det ikke er Tilfældet, faa gjort Rettelser, som i ethvert Tilfælde i nogen Maade kunde komme disse lavt lønnede og ret stærkt optagne Folk til gode. Med disse Bemærkninger skal jeg foreløbig slutte og anbefale det høje Ting's Medlemmer at stemme for de af Flertallet stillede Vædringsforslag.

Gad: Jeg hører til det Mindretal, som har stillet et Vædringsforslag under Nr. 5 til § 2, som gaar ud paa at nedsætte

Antallet af Toldassistenter, men dog noget mindre, end hvad der er foreslaaet af Flertallet. Naar Mindretallet har stillet dette Forslag, er det egentlig ikke, fordi vi skønne, at den Begæring, der er kommen til os fra Finansministeren, i nogen Henseende er af den Art, at der var Anledning til at nedsætte det begærede Antal. Forholdet er jo nemlig saaledes, at det, som forlanges fra Ministeriets Side, dog vistnok erkendes fra alle Sider for at være en saa tarvelig Forsyning med Toldvæsenet i den ny Frihavn, som overhovedet er tænkelig og mulig. Den anden Begæring, som vi have stillet ved Siden af, er at faa de Toldassistenter, som ere konstituerede ifølge Bevilling paa Finansloven, siden vi sidst havde dette Lønningsslovforslag for, indordnede under de bestaaende faste Kammer. Det forekommer mig, at dette Krav derfor i og for sig er fuldt billigt. Det Standpunkt, som vi have indtaget ved at stille Vædringsforslaget under Nr. 2, er egentlig ikke det, at vi principalt anse det for ønskeligt, som vi her indstille; men Grunden, hvorfor vi stille det saaledes, er en dobbelt. Det er for det første den, at vi efter hele Situationen i Udvalget, efter hele den Opfattelse, som der har gjort sig gældende, ikke have skønnet, at det var muligt ved denne Lov at opnaa mere. Vi mente da, at Administrationen maatte i det mindste foreløbig kunne nøjes dermed. Den anden Grund, hvorfor vi mene at kunne forsvare vor Stilling, er den, at Flertallet mener, at der i den gamle Havn maa blive saadanne Forhold, at Toldpersonalet i den maa kunne nedsættes en Del i Antal, idet der derfor absolut skulde trænges til mere i Frihavnen. Dette Raisonnement tro vi egentlig ikke er rigtigt. For det første tro vi ikke, det er givet, at Trafikken i den gamle Havn, fordi Frihavnen vil drage en betydelig Trafik til sig, hvad vi jo haabe og vente, vil blive mindre, i alt Fald paa en saadan Maade, at Toldoplysmændene kunne blive færre end hidtil. Den Trafik, som gennem Frihavnen skal drages hertil, er jo nemlig væsentlig af en helt anden Art og Bestaafenhed end den, vi hidtil have haft, nemlig en Trafik fra den store Verdenshandel. Men nu er der ingen Tvivl om, at samtidig hermed vil ganske vist ogsaa Frihavnen give en større Virksomhed, som vil gaa ud paa at forsyne ogsaa Indlandet, og som altsaa vil give mere at bestille. Derfor behøver imidlertid i og for sig Trafikken i den gamle Havn ikke at blive mindre; thi hele den Bevægelse, der kommer til at foregaa, vil upaatvivlelig forøge Omsetningen i Handel og Vandel ogsaa for